

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **R. B.**, st. příslušnost Ukrajina, t.č. v Zařízení pro zajištění cizinců ve Vyšních Lhotách 234, zastoupeného Mgr. Umarem Switatem, advokátem se sídlem Dědinova 2011/19, Praha 4, adresa pro doručování: V Tůních 11, Praha 2, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR**, Nad Štolou 3, Praha 7, k žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4.11.2015 č.j. OAM-164/LE-HA18-VL08-PS-2015, o povinnosti setrvat v zařízení pro zajištění cizinců,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádnému z účastníků **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalobci byla udělena povinnost setrvat v Zařízení pro zajištění cizinců ve Vyšních Lhotách až do vycestování, max. však do 21.2.2016 dle ust. § 46a odst. 1 písm. b), c) a odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu).

[2] Krajskému soudu v Ostravě byla žalovaným dne 2.12.2015 předložena k projednání a rozhodnutí žaloba žalobce sepsaná dne 16.11.2015. Žalobce sice stejnopis napadeného rozhodnutí, jak mu to ukládá ustanovení § 71 odst. 2, věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), nepředložil, avšak zcela jednoznačně označil žalované Ministerstvo vnitra a rozhodnutí žalovaného označil dnem 4.11.2015 a číslem jednacím OAM-164/LE-HA18-VL08-PS-2015. Soud tak nepochyboval, že žalobce napadl rozhodnutí vydané ve věci povinnosti setrvat v Zařízení pro zajištění cizinců ve Vyšních Lhotách podle § 46a odst. 1 písm. b), c) a odst. 2 zákona o azylu. Žalobce v žalobě vyslovil, že napadené rozhodnutí je nezákonné, napadá rozhodnutí v celém rozsahu výroku a navrhuje, aby rozhodnutí bylo zrušeno. Žalobu odůvodnil tak, že **jeho totožnost byla spolehlivě zjištěna a na tomto faktu nemění nic ani to, že na území České republiky pobýval neoprávněně**. Zadržen a umístěn v zařízení pro zajištění cizinců byl dle žalovaného proto, že si byl vědom, že pobývá na území ČR dlouhodobě neoprávněně, bez řádného víza či povolení k pobytu a prokazoval se falešným dokladem. Má za to, že neohrožuje veřejný pořádek, protože **se dopustil pouze jediného protiprávního jednání, a to nelegálního pobytu**. Zdůraznil, že pojem veřejný pořádek je opakovaně a precizně vyložen judikaturou Evropského soudního dvoru s odkazem na některé rozsudky Komise Evropských společenství, že se nedopouští trestné činnosti ani nenarušuje veřejný pořádek. Odůvodnění napadeného rozhodnutí je zcela nedostačující. Žalobce se sice dopustil protiprávního jednání tím, že přicestoval nelegálně, bez platných dokladů, ale má za to, že tento pouhý fakt není důvodem pro zajištění. Převážná část argumentace v žalobě směřuje na nenaplnění důvodů pro zajištění dle § 124 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. Dle žalobce policejní orgán nevzal v úvahu okolnost, že se žalobce takového jednání dopustil poprvé. Dále uvedl, že na území ČR žije s matkou, která má dostatek finančních prostředků, aby jej zajistila a tak má dostatek finančních prostředků určených k tomu, aby ve stanovené lhůtě z území ČR mohl vycestovat. Správní orgán překročil při aplikaci § 124 zákona o pobytu meze správního uvážení. Na podporu svých tvrzení odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25.4.2006 č.j. 4 Azs 234/2005-59. Napadené rozhodnutí je nepřiměřeným zásahem do jeho práv, do jeho soukromého a rodinného života i do života jeho matky, které se situace citelně dotýká. Matka žalobce žije v České republice na základě povolení k trvalému pobytu. Z uvedeného dovozuje porušení čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a čl. 8 Evropské úmluvy o lidských právech a základních svobodách.

[3] Žalovaný ve vyjádření k žalobě popřel její oprávněnost a odkázal na obsah správního spisu a na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zdůraznil, že povinnost žalobce setrvat v Zařízení pro zajištění cizinců nebylo vydáno pouze z důvodu žalobcova nelegálního pobytu v ČR, ale navíc žalobce zde vědomě pobýval v rozporu s uloženým správním vyhoštěním, a proto existuje reálná obava, že bude nadále průběh správního řízení ztěžovat. Dále vyslovil, že souhlasí s projednáním věci bez nařízení jednání.

[4] Napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodl tak, jak uvedeno v odst. [1] tohoto rozsudku a v odůvodnění uvedl, že jmenovaný se dne 24.10.2015 prokázal policejní hlídce ČR padělaným polským dokladem, na území ČR pobýval bez platného

povolení k pobytu či víza a pro legalizaci pobytu v ČR neučinil žádné kroky. Dne 31.10.2015 podal již v pořadí třetí žádost o udělení mezinárodní ochrany; první žádost o udělení mezinárodní ochrany podal 19.3.2015, o níž bylo rozhodnuto dne 8.4.2015 tak, že žádost byla zamítnuta jako nepřipustná. V pořadí druhou žádost podal dne 4.5.2015 a i tato byla zamítnuta jako nepřipustná dne 20.5.2015.

II.

[5] Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že dne 27.10.2015 Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy, Odbor cizinecké policie pod č.j. KRPA-429198-15/ČJ-215-000022 rozhodl tak, že dle ust. § 124 odst. 1 písm. b) zák.č. 326/1999 Sb. se zajišťuje za účelem správního vyhoštění R. B., státní příslušnost Ukrajina, adresa trv. pobytu U., I. oblast, V., H., adresa pro doručování P. 5, S., ul. S. 2729/10, bez cestovního dokladu. Doba zajištění je stanovena na 90 dnů ode dne omezení osobní svobody. V odůvodnění uvedeného rozhodnutí uvedeno, že byl kontrolován dne 24.10.2015 v 15.00 hod. hlídkou Policie ČR v prostoru skladišť na adrese P. 4, ul. P. Předložil identifikační kartu Polska, řidičský průkaz Polska na jméno P. B. S., státní příslušnost Polska, a protože hlídka pojala podezření, že se jedná o padělané doklady, byl v 15:15 hod. zajištěn a převezen na policii k lustraci. Touto lustrací byla nalezena shoda na jméno R. B., st. př. Ukrajina, a dále bylo zjištěno, že dne 8.4.2015 bylo zastaveno řízení o azylu s nabytím právní moci 9.4.2015. Dále, že dne 27.5.2015 byl vydán výjezdní příkaz s platností od 27.5.2015 do 28.5.2015. Do protokolu dne 10.2.2015 uvedl, že se skutečně jmenuje R. I. B. Do ČR přicestoval naposledy koncem června 2015 z Maďarska, kde žádal o azyl, ale do ČR za matkou se vrátil proto, že se obával o svůj život v táboře pro cizince v Maďarsku. Z Maďarska utíkal kvůli uprchlíkům a projevil úmysl požádat v ČR o azyl. Tento nebyl udělen, a proto byl převezen do Maďarska. Dále potvrdil, že jeho matka je garantem toho, že má zajištěno ubytování a ručí za hrazení pojistného. Uvedl, že svůj cestovní doklad má v Maďarsku a dále uvedl, že si je vědom neoprávněného pobytu, avšak si není vědom následků, které mu hrozí. Je svobodný, nemá děti, rodiče jsou rozvedení. Nemá finanční prostředky na pobyt a vycestování z území ČR, na složení finanční záruky. Je nemajetný, není zdravotně pojištěn, ale bojí se vrátit domů, kde bude považován za dezertéra. K předloženým průkazům totožnosti uvedl, že si na internetu našel kontakt, požádal jej o doklady, za ně zaplatil a doklady mu přišly poštou. Nechce se vrátit na Ukrajinu ani do Maďarska. Na území ČR bez víza pobýval od 1.7.-24.10.2015, pro legalizaci pobytu nepodnikl žádné kroky. Nepracuje a není držitelem žádného pracovního povolení. Na území ČR nesdílí společnou domácnost s občanem Evropské unie, bydlí s matkou. V protokolu dále uvedl jako osobu, vůči které by bylo ukončení pobytu na území zásahem do soukromého a rodinného života matku a přítelkyni M., která bydlí na Slovensku. Občas však pobývá v Praze. Znájí se 2 nebo 3 měsíce, ale bližší totožnost přítelkyně odmítl uvést. Správní orgán k možnosti uložení zvláštních opatření dle § 123b uvedl, že tyto nemůže uložit vzhledem k tomu, že nemůže dopustit, aby se na území ČR svévolně pohybovaly osoby, které by v případě úkrytu správní orgán nemohl dohledat. Dále uvedl, že první žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR byla zamítnuta a v rámci Dublinského řízení byl vrácen do Maďarska,

kde měl možnost požádat o mezinárodní ochranu, a kde mohl vyčkat na rozhodnutí o žádosti. Nejméně od 1.7.2015 do 24.10.2015 neoprávněně pobýval na území ČR a nepodnikl žádné kroky k legalizaci pobytu. Dále správní orgán odůvodnil předpokládanou dobu řízení.

[6] Dne 24.10.2014 Krajské ředitelství Policie hl. m. Prahy, Odbor cizinecké policie oznámilo zahájení správního řízení ve věci správního vyhoštění. Dále ve správním spise založena žádost o udělení mezinárodní ochrany ze dne 3.11.2015, kde žalobce uvedl, že v současné době disponuje cestovním pasem a vízem, přičemž cestovní pas je v Maďarsku. Nemá u sebe žádné finanční prostředky. Jako důvod, proč opustil vlast, uvedl, že se tak stalo v březnu 2015. Měl strach zemřít, vrátil se z Krymu, a když přijel do ČR, zjistil, že jej doma považovali za separatistu, přestože tam 3 měsíce nic nedělal. Má strach, že z toho důvodu bude zabit a má důkazy o tom, že byl na Krymu na rekreaci a přivydělával si tam. Nebojí se nástupu na vojenskou službu, ale toho, že by jej zabili. Nevzpomíná si přesně, kde se zdržoval od doby opuštění své vlasti do příjezdu do ČR, jel přes Maďarsko a Slovensko, ale neví, jestli jel autem nebo autobusem. Na přelomu jara a léta 2014 jel do Polska, měl tam vízum. Poté jel autobusem do Francie na svatbu bratrance a pak se vrátil na Ukrajinu. Před odjezdem dostal první předvolání na vojenský úřad. Ač je Maďarsko považováno za bezpečnou zemi, tak se tam bojí o život. Maďarsko pro něj není bezpečná země a dále zdůraznil, že v ČR žije matka jako jeho jediná nejbližší osoba. Matka zde žije asi 18 nebo 20 let, má zde již pobyt. V příloze k žádosti o udělení mezinárodní ochrany popsal život v Maďarsku a dále svou situaci na Ukrajině, než tuto opustil.

III.

[7] Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[8] Soud nejdříve konstatuje právní ustanovení, na základě kterého bylo ve věci rozhodováno. Dle ust. § 46a odst. 1 zákona o azylu rozhodne ministerstvo o povinnosti žadatele o udělení mezinárodní ochrany, s výjimkou žadatele, kterým je nezletilá osoba bez doprovodu, rodič nebo rodina s nezletilými či zletilými zdravotně postiženými dětmi, osoba s vážným zdravotním postižením, těhotná žena nebo osoba, která byla mučena, znásilněna nebo podrobena jiným vážným formám psychického, fyzického či sexuálního násilí, setrvat v přijímacím středisku nebo v zařízení pro zajištění cizinců až do vycestování, maximálně však po dobu 120 dní, jestliže

dle písm. b) *žadatel se prokazuje padělanými nebo pozměněnými doklady totožnosti, nebo*

dle písm. c) *by žadatel mohl představovat nebezpečí pro bezpečnost státu nebo veřejný pořádek, není-li takový postup v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.*

[9] Rekapitulace zjištěného: Žalobce, když byl dne 24.10.2015 kontrolován hlídkou Policie ČR v Praze, se prokázal padělanými doklady, identifikační kartou Polska a řidičským průkazem Polska na jméno P. B. S., přičemž lustrací byla zjištěna shoda s ID na jméno R. B., st. př. Ukrajina. Dále, že již podal tři žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to dne 19.3.2015, o žádosti bylo rozhodnuto dne 8.4.2015 (PM 9.4.2015) tak, že tato byla zamítnuta jako nepřijatelná, stejně tak i o druhé žádosti ze dne 4.5.2015 bylo rozhodnuto stejně dne 20.5.2015 (PM 21.5.2015). Třetí žádost byla podaná dne 3.11.2015 v době probíhajícího správního řízení o vyhoštění, které bylo zahájeno dne 24.10.2015. Dne 27.10.2015 bylo rozhodnuto o zajištění podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. Do ČR přicestoval naposledy koncem června 2015 z Maďarska, kde žádal o azyl.

[10] Žalobce v žalobě klade důraz na vyložení pojmu narušování veřejného pořádku a v souvislosti s tím zdůraznil, že on nepředstavuje nebezpečí jeho narušení. Žalobce se domnívá, že odůvodnění rozhodnutí je zcela nedostačující, zcela opomíjí fakt, že podle ustanovení § 124 odst. 1 zákona o pobytu cizinců je institut zajištění určen především pro případy, kdy se cizinec v minulosti dopustil jednání uvedených v § 119 odst. 1 písm. a) nebo písm. b) anebo je evidován v evidenci nežádoucích osob dle § 154, nebo je nežádoucí osobou zařazen do informačních systémů smluvních států. Žalobce se dopustil sice protiprávních jednání tím, že do České republiky přicestoval nelegálně, bez platných dokladů, avšak to není důvodem pro zajištění, a policejní orgán nevzal v úvahu okolnost, že toho žalobce dopustil poprvé.

[11] Soud na tomto místě zdůrazňuje, že je nutno odlišovat institut zajištění cizince dle § 124 zákona o pobytu cizinců (č. 326/1999 Sb.), o němž rozhodují policejní orgány od institutu zajištění dle § 46a zákona o azylu, o němž rozhoduje žalovaný. Ustanovení § 124 a násl. zákona o pobytu cizinců vychází z návratové směrnice (směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES), konkr. čl. 15 odst. 1, který stanoví, že cizinec má být zajištěn za účelem přípravy návratu nebo výkonu vyhoštění, pouze pokud nemohou být v konkrétním případě účinně uplatněna jiná dostatečně účinná, avšak mírnější donucovací opatření. Naproti tomu podle § 46a zákona o azylu je cizinec zajištěn za účelem toho, aby nedocházelo ke zneužívání institutu mezinárodní ochrany. Žalobce napadl rozhodnutí o povinnosti setrvat v zařízení pro zajištění cizince, neboť v době zajištění požádal o udělení mezinárodní ochrany. Žalobce předmětnou žalobou nenapadl rozhodnutí Krajského ředitelství policie ze dne 27.10.2015 o zajištění jako takovém, proto námitky směřující proti porušení ustanovení § 124 zákona o pobytu cizinců ve spojení s ust. § 119 odst. 1 písm. a) a b) a § 154 zákona o pobytu cizinců jsou v tomto řízení liché.

[12] Žalobce vstoupil na území České republiky a pobýval na tomto území až do svého zadržení dne 25.10.2015 bez platného cestovního dokladu a povolení k pobytu, tedy neoprávněně a prokazoval se vědomě padělanými doklady, které si obstaral za úplatu na internetu. S žalobcem bylo zahájeno řízení o správním vyhoštění. Žalobci byla opakovaně zamítnuta žádost o udělení mezinárodní ochrany, přesto na území České republiky pobýval. Na základě uvedeného žalovaný dospěl k závěru, že jsou u žalobce naplněny podmínky stanovené v ust. § 46a odst. 1 písm.

b) a c) zákona o azylu, neboť chování žalobce vyvolává oprávněné pochybnosti o respektování právního řádu České republiky v případě jeho propuštění ze zařízení. Krajský soud na základě výše uvedených skutečností se ztotožnil s názorem žalovaného, že byly dány důvody pro uložení povinnosti setrvat v zařízení pro zajištění cizinců, jak uvedeno v odstavci [1] tohoto rozsudku, bez ohledu na to, že zahájené řízení ve věci správního vyhoštění nebylo v době podání žaloby pravomocně skončeno. Soud vyhodnotil dosavadní chování žalobce v jeho souhrnu natolik intenzivním porušením veřejného pořádku, že jsou důvody pro setrvání v zajištění. Krajský soud nesdílí názor žalobce, že nelegální pobyt v České republice a prokazování se vědomě padělanými doklady, nejsou podřaditelné pod důvody zajištění. Soud nepřisvědčil žalobci ani co do výkladu slovesa prokazovat se, a z toho odvozovat, že prokázal-li se žalobce policii jen jednou padělanými doklady, není naplněno ust. § 46a odst. 1 písm. b) zákona o azylu. Jestliže žalobce disponoval padělanými doklady, které si opatřil za účelem prokazování své totožnosti, pak zcela naplnil účel citovaného ustanovení bez ohledu na vid dokonavý či nedokonavý.

[13] Pokud se žalobce domáhal uplatnění čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod čl. 8 odst. 1 Evropské úmluvy o lidských právech a základních svobodách s odvoláním na nepřiměřený zásah do soukromého a rodinného života jeho a jeho matky, pak se soud zcela ztotožnil s názorem žalovaného, že v jeho případě tomu tak není. V první řadě žalobce není nezletilou osobou bez doprovodu, je zdravý a nebyl mučen, znásilněn nebo podroben jiným vážným formám psychického, fyzického nebo sexuálního násilí. Žalobci je 20 let. Sám uvedl, že matka v České republice žije 18 nebo 20 let. Z uvedeného žalobcem tedy vyplývá, že jeho matka do ČR vycestovala krátce po jeho narození; nyní u matky žije a ta ho živí. Jeho přítelkyně žije na Slovensku. S ohledem na uvedené, soud přisvědčil správnímu orgánu, že omezením svobody na předem přesně stanovenou dobu nelze v případě žalobce kvalifikovat jako nepřiměřený zásah do žalobcova soukromého a rodinného života. Soud vyhodnotil, že správní orgán měl dostatečné podklady pro úvahu o event. narušení soukromého života setrváním v zařízení pro zajištění cizinců, a dostatečným způsobem zjistil potřebné individuální okolnosti života žalobce.

[14] Krajský soud se nezabýval situací v zemi původu, neboť vyhodnocení této situace má dopad na posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany při zvažování možnosti udělit žadateli doplňkovou ochranu podle § 14a zákona o azylu.

[15] Po provedeném řízení soud žalobu zamítl jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s

[16] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný a procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel

pokračování

- 7 -

20A 10/2015

zastoupen advokátem, což neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 8. prosince 2015

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně